

СЛАВОИЗПИТАТЕЛЯТ

По рождение Славоизпитателят знае, че никой не е по-добър от него. Може да го е знаел и преди това, но не е можел да го каже. Сега може да говори и се старае да покаже, колко подли неща стават по света. Той ежедневно проверява пресата за нови имена, тоя пък какво прави тука, крещи той възмутено, вчера никакъв го нямаше! Тука има нещо гнило, как може някой изведнъж да се промъкне във вестника? Той го хваща с палеца и показалеца си, слага го между зъбите и го захапва. Не можете да си представите, колко жалко се огъва новото име. Пу, по дяволите, восък! И това ще ми се прави на метал!

Той не може да се успокои и тръгва да проучи нещата, той е справедлив, когато се хване сериозно с *нещо*, тук става въпрос за публичност и не могат току така да го измамят, и той ще го разобличи този нов мръсник. Още от първия момент на откриването той преследва всяка стъпка на тази измет. Тук е казал нещо погрешно, а там не може да говори. Къде въобще е ходил на училище? Наистина ли е следвал, или само лъже? Защо никога не се е женил? А и какво прави през свободното си време? Как може досега никой да не е чувал за него? И преди това е имало хора, къде е бил тогава? Ако е стар, твърде много време му е трябвало, ако е млад, още му е жълта човката. Славоизпитателят проверява всички възможни енциклопедии и за свое удовлетворение не намира никъде търсения.

Може да се каже, че славоизпитателят живее с измамника, той непрекъснато говори за него и го сънува. Той се чувства преследван и обезпокояван от него и категорично отказва да му признае името. Когато се прибере в къщи и най-сетне иска да си почине, той го скътава в ъгъла на стаята и му казва млък! и го заплашва с камшика. Обаче хитротото ново име е търпеливо и може да чака. То отделя някаква особена миризма от себе си и когато славоизпитателят заспи, то силно започва да вони.